

09. September: Matteus 18, 21-35: Uendelig tilgivelse

Vi befinner oss fortsatt i disippeltalen til Jesus, og i de praktiske “kjørereglene” for et Jesusentrert fellesskap. Tilgivelsen blir brakt på banen – hvor mye og ofte skal man tilgi? Jesus er radikal i sin forståelse av tilgivelsen: Den skal være ubegrenset! Han forteller en lignelse om en tjener som får slettet en uendelig stor gjeld, men om ikke evner å vise den samme barmhjertighet til sin neste. Hele tekstperikopen utfordrer til å la barmhjertigheten være i førersetet i møte med andre. Viljen til forsoning med andre må være helhjertet og reservasjonsløs. Tilgivelse er ikke det samme som godkjenning av en ond handling, men det er å sette seg selv og andre fri fra onde bånd som binder en i bitterhet og sinne. Jesu argumentasjon er at når vi selv er tilgitt uendelig mye av Gud, da er det vår oppgave å vise den samme raushet med andre. Gud reagerer med vrede på vegne av dem som ikke får motta den tilgivelse han av hjertet unner dem. Han står i solidaritet med dem som er utestengt av våre harde hjerter. Han vil inkludere, men vi lukker ute. Denne tekstperikopen føyer seg inn i det som er fokus i hele disippeltalen: alle mennesker er verdifulle i Guds øyne. Hvordan kan Hans hender og føtter gjøre nettopp det synlig, også i tilgivelsen?